

незалежно від їхніх фізичних, інтелектуальних чи інших особливостей. Тому перед школою виникає необхідність знаходити шляхи, які б забезпечували успішне навчання всіх дітей, включаючи дітей, які мають фізичні чи розумові відхилення. [2]

В основу інклюзивної освіти покладена ідеологія, яка виключає будь-яку дискримінацію дітей та забезпечує рівне відношення до всіх людей і створює особливі умови для дітей, що мають особливі освітні потреби.

Концепція інклюзивної освіти передбачає участь дітей з інвалідністю в загальноосвітньому процесі з метою формування не лише відповідного освітнього рівня, але й соціальної позиції громадянина як однієї з умов формування гармонійної самодостатньої особистості для повноцінного функціонування в соціумі. [3]

В Україні проблема державної політики щодо впровадження інклюзивної освіти вивчена недостатньо і викликає сумніви та побоювання. Проте її успіх можливий лише за умови поступового забезпечення загальноосвітніх навчальних закладів висококваліфікованими педагогічними працівниками, які мають досвід спеціальної педагогіки. [4]

Таким чином впровадження механізму управління в освіті є ефективним методом в боротьбі з дискримінацією, що допоможе самоствердитися людям з обмеженими фізичними можливостями.

Література

1. Балл Г. Гуманізація освіти як джерело особистісної свободи 1997. – 358с.
2. Дробот Л. Інтеграція в суспільство вихованців шкіл-інтернатів для дітей з наслідками поліомієліту МАУП, 2003. – 360 с.
3. Колупаєва А.А. Проблеми спеціальної освіти дітей з особливими потребами в Україні КГПИ, 1976. – 82 с.
4. Рибець М., Стегній О. Куди йде постсоціалістична Європа// Віче., 1993, №5.-С.3-23.
5. Сохань. Л.В., Єрмакова І. Г.. Психологія і педагогіка життєтворчості. - К.: Либідь, 1996. - 407 с.

КОНТРОЛЬ И САМОКОНТРОЛЬ КАК ДЕТЕРМИНАНТЫ ЭФФЕКТИВНОСТИ ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

Филатова Ольга Валерьевна

Владимирский государственный университет
60000, ул. Горького, 87, г. Владимир, Россия

Посвящено анализу компонентов в структурной организации деятельности - контролю и самоконтролю. Контроль и самоконтроль, выполняющие регулирующие функции, влияют на эффективность управленческой деятельности.

Психологическое изучение профессиональной деятельности, в том числе в системе образования, тесно связано с проблемами психологии личности. Традиционно при изучении личности в профессиональной деятельности выделяют группу психологических факторов трудовой деятельности: психические процессы, психические состояния и психические свойства личности – сложные образования, определяющие результативность деятельности и характер

поведения. Иными словами эффективность деятельности педагога обуславливается не только степенью его профессиональной подготовки, его психофизическими характеристиками, но и психологическим состоянием, в котором находится работник в данный момент. Раскрытию психических ресурсов и возможностей человека, имеющих большое значение для современной управленческой деятельности, в огромной степени способствовала теория психологического анализа деятельности, эффективное использование которой помогает активизировать поведенческую деятельность людей и целых коллективов, в целях получения оптимальных для управления, производства полезных результатов. Рассматривая профессиональную деятельность в рамках функционально-динамического подхода, в ней можно выделить такие важнейшие психологические аспекты как контроль и самоконтроль, которые оказывают влияние на преподавателя, а соответственно и на эффективность его труда и удовлетворенность.

Труд как целесообразная деятельность человека, помимо внешней (физической) включает внутреннюю (психическую) активность и регулируется сознаваемой целью [3]. Рассматривая профессиональную деятельность как целостную систему, предполагающую внешнюю и внутреннюю активность, в нашей работе мы разводим такие понятия как контроль и самоконтроль. Контроль, прежде всего, связан с внешней деятельностью. Он осуществляется руководителями, наставниками, менеджерами и т.д. Самоконтроль как сложное и многогранное явление включен в состав внутренней психической деятельности и осуществляется самим субъектом труда, в нашем понимании. В профессиональной деятельности педагога присутствует как контроль, так и самоконтроль. Уровень значимости каждого для реализации деятельности определяется уровнем профессиональной подготовленности. При недостаточном развитии профессиональных умений уровень внешнего контроля превышает уровень самоконтроля [2]. Главная функция контроля, в системно-динамической модели мотивации, разработанной М. Ш. Магомед – Эминовым, которая реализуется на этапе контроля над действием, это поддержание устойчивости мотивационного процесса, контроль за намерением и управление действием до выполнения цели [1].

Таким образом, эффективность и качество трудовой жизни, а, следовательно, удовлетворенность трудом можно повысить, изменив любые организационные параметры контроля, влияющие на педагогов, а также формирование и развитие у них адекватного уровня и своевременности самоконтроля в ходе выполнения профессиональной деятельности.

Литература

1. Васильев В.Г. Проблема повышения производительности труда на предприятиях промышленности и транспорта (социально-экономические аспекты). – М.: Наука, 1974. - 422 с.
2. Конопкин О.А. Психологические механизмы регуляции деятельности. – М.: Наука, 1980. – 337 с.
3. Шадриков В.Д. Деятельность и способности. М.: Изд. корпорация "Логос", 1994. - 320 с.